

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint: A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Takarékoskodjunk.

A legkevesebb, amit e ránk zudult világfőfordulásban a közérdek mindnyájunktól követelhet, a készséges alkalmazkodás a viszonyokhoz. Minden esetben és az egész vonalon. Sem a megszokás, sem a kényelem, sem a jómód, sem semmiféle mentsége vagy ürügye a kivételezésnek meg nem állhat a közszükség purancsszáva előtt. Ha szenvednünk, ha áldoznunk, ha nélkülözünk kell, jusson ki arányosan a rész mindenkire: nemcsak azokra, akik a harctéren életüket kockáztatják, de azokra is, akik itthon maradtak, s csupán személyes igényeikben és normális életviszonyaik rovására hoznak áldozatot.

Most arról van szó, hogy az élelmiszerekkel takarékoskodjunk. Hogy ne fogyasszunk többet, mint amennyit a meglévő készletek megengednek, s hogy az élelem minősége iránt ne támasszuk a megszokott igényeket. A cél, melyet ez a megszorítás szolgál, nem szorul bővebb magyarázatra. Az új aratásig biztosítani kell a mindennapi kenyeret abból, ami jelenleg megvan. Tudjuk, s az ország megnyugtatóra a legillgtékesebb körök is kijelentik, hogy élelemhiány nem fenyeget, még kevésbé éhínség. Van annyi készlet a tömegfogyasztásra szolgáló

élelmicikkekből, hogy az aratás idejét teljes nyugalommal várhatjuk. Csak bele kell tűrödnünk, hogy kenyérünk nem a normális idők páratlan finom és jó kenyere, hogy a finom sütemények ritkábban és redukált mennyiségkerülnek asztalunkra, hogy a hus- és husneműek fogyasztásában nagyobb mérsékletet kell tanúsítanunk s egyáltalában a gyomornak nálunk megszokott igényeit kellőképpen korlátoznunk kell.

Ha ezek a megszorítások korábban kezdődtek volna, kétségtelen, hogy ma az igények kisebbmértvű redukálásával is beérhetnők. Akár azért, mert a háború rövid tartamára számított, akár mert a készletek valódi mennyiségéről nem volt kellően tájékozva, akár pedig azért, hogy a gazdasági élet normális alakulásában mélyebbreható zavaroktól félt: tény az, hogy azokkal a rendszabályokkal, melyeket a kormány most gyors egymásutánban életbeléptet, kissé soká várt, s hogy még akkor is, amikor megkezdte bizonyos irányban a megrendszabályozást, féltéken, tévőzva és csak részletenként cselekedte. A lisztkeverési rendelet, a maximális árak s a gabonarekvirálás sokkal hathatósabban s az ország élelmezésére jelentékeny könnyebbéssel érvényesült volna, ha egy-két hónappal előbb, s mindjárt a legmesszebbmenő előrelátással léptek volna életbe.

Nem rekriminálásból mondjuk ezt, hanem annak a hangsúlyozása végett, hogy most már mindenkinek tudnia kell, mennyire országos érdek a mindennapi kenyér biztosítása, s mindenkinek még akkor is, ha ki tudna bujni az elrendelt intézkedések rá nézve kényelmetlen vagy kellemetlen hatása alól, a tisztesség és a hazafibecsület tiltja, hogy e kibuvási lehetőségekkel éljen.

Németországban közügyé tették a nép élelmezését, olyannyira, hogy az állam vesz magához minden készletet, s gondoskodik annak részarányos be- és felosztásáról. Ausztriában sorra deputációznak a kormánytól az élelmezésnek hathatós rendszabályokkal való biztosítása végett. Nálunk is megkezdődött a gondoskodás munkája, s mivel Ausztria a mi készleteinkre is számít, s így nekünk szélesebb igényekkel kell számolnunk, el kell mennünk a legvégső határig, hogy a monarchia élelmezési rendjében távoltarthassunk oly válságokat, amelyeknek visszahatása a mi jelenlegi élethalálharcunkra végzetes lehetne. Épp ezért félre kell tenni most már minden tekintetet magán- vagy csoportérdekekre. S kérlelhetetlen szigorral és következetességgel érvényt szerezni az egyedüli nagy célnak: a mindennapi kenyér biztosításának. Két irányban különösen: az egyik, hogy eltitkolások, kijátszások,

Háborús történetek.

Milyen a honvéd.

Sok mindent megirtunk a magyar katonáról, aki ha kell, nekimegy százszoros túlerőnek is s fegyvere előtt nincs irgalom. A hadak törvényének véres betűit senki sem olvassa jobban, mint a magyar, aki elviszi a hadba régi bölcsességét, mely ugyszól, hogy egyszer csak meg kell halni. Nem fél a haláltól, szembe néz vele, sőt még csak nem is nagyon igyekszik kikerülni. Ezért hull el annyi magyar, ezért marad gazdátlan annyi fehérfalú ház. Ellenségeink vadnak, kegyetlennek ismerik a magyar katonát s nem tudják, hogy a mellében a legszebb emberi érzések taktusára dobog a szíve. Gyönyörű példával szolgálhatunk erre vonatkozóan.

Odafeinn az erdőbúdába burkolt Kárpátok között szólt az ágyuk torka. Csata volt, ütközet. Rohamra mentek a vitéz honvédek és szuronnal emelték ki árkaikból a muszkákat. Roham után szállingóznak vissza a ködözhelyre a sebesültek. Véresen, sápadtan, fáradtan. Egyszerre csak két ember tűnik fel. Az egyik honvéd, a másik orosz. Mind a kettő sebesült, de az orosz súlyosabban. Meg se tud állni a lábán. A honvéd úgy vezeti, mint a gyereket. Közben beszél hozzá paraszti ember barátságával:

— No, komám, oda, oda... Hosszabbat

lépi, cimborám... Nono, el ne vágódj! Ne félj komám, foglak... Csak szorítsd a nyakamat...

Már ott vannak a tabori kórház mellett. Odaszalad a sok szanitéz meg vöröskeresztes asszony. At akarják venni az oroszt. De a magyar honvéd nem engedi.

— Mán én nem adom oda?
— Miért? Hisz mi jobban keze jűnk, Nem lehet a'. Néköm kötelességöm!
— Már hogy volna kötelessége?
— Az bizony! Mer hát én szurtam móg! Móg szurtam, hát bekötözöm a komámát...

Ilyen a magyar katona. A világ minden nációja odajöhetett volna megnézni azt a honvédegyeretet, aki kötelessének tartja, hogy az ellenséget, akit ő terített le a porondra, maga kötözze be.

Az önkéntes.

Még az ősszel történt. A Száva innesső partán állottak még csapataink, mikor az egyik százados elé a patrull egy fiatal önkéntest vitt, akin meglátszott, hogy az utóbbi napok alaposan megviselték. Az önkéntest kihallgatták, miközben elmondta, hogy Kádár Elemérnek hívják, a szolnoki ezredből való s hogy a szerbek betörése alkalmával, amikor járőrszolgálatot teljesített, elmaradt a csapatától. Kérte, hogy amíg visszatalál, tartsák ott. A százados érdeklődött és megtudta, hogy Kádár Elemér nevű önkéntes tényleg volt a szolnoki gyalogezredben, de

elveszett és a veszteségkimutatásban mint halott van nyilvántartva.

A százados nem gyanakodott s Kádár önkéntest beosztották a századba. Nagyon használható és igen kedves fiú volt, aki a lövészárók szürke és egyhangú napjait gyakran vidította fel mókáival. Gyakran feltűnt leányos aica, de izmos teste és villogóan férfias szeme nem adott tápot semmiféle gyanura. Mindenütt vilézül küzdött, hangosan káromkodott és megszállott területeken elsősorban a lányok iránt érdeklődött.

Egyik nap aztán beütött a baj. Kovács őrmester jelentette a századosnak:

— Jelentem alássan, Kádár Elemér egy éves önkéntes — kisasszony!

Óriási meglepetés. Az önkéntest behívták és megállapították róla, hogy leány. Rögtön rapportra rendelték az ezredeshez, ahol elmondta, hogy Weissmann Ellának hívják s egy óbecsei kereskedőnek a leánya. A veszteségi lajstromban olvasta, hogy Kádár Elemér meghalt és miután kíváncsi volt a háborúra és küzdeni akart a hazáért, bedílt katonának. Leutazott Ujvidékre, ahonnan gyalog indult el. Egy óra múlva már találkozott a patrullal, amely a századhoz kísérté.

A leány-önkéntest leleplezés után természetesen eltávolították a csapatától s most a vöröskereszt különítményében dolgozik, csak-hogy csukaszürke — szoknyában.

kedvezések kizárásával az igények redukciója valóban általános legyen; a másik, hogy e helyzettel vissza ne élhessenek anyagi előnyök szerzésére lelketlen spekulánsok. Sem kicsinyek, sem nagyok. Aki most ki akarja magát húzni a mindnyájunkra kötelező áldozatkészség és bizonyos mérvű lemondás alól, épp oly bünt követ el hazája és polgártársai ellen, mint aki csalafintákat eszel ki, hogy az adott helyzetből anyagi előnyököt szerezzen magának. Az élelmiszer-csalók és uszórások egy kategóriába esnek ma a kémekkel és árulókkal; azok pedig, akik nem veszik ki részüket a közérdekben követelt kényelmetlenségek-ből és kellemetlenségek-ből, megvetésre méltóbbak azoknál, akik a harctéren bujkálással és eloldalgásokkal próbálnak a veszedelemből kijutni.

Ha élni és győzni akarunk, mindnyájunknak harcolnunk kell; kinek mivel adatott. A katonának fegyverrel, a civilnek a gyomrával.

Gazdák figyelmébe.

Nap-nap után olvashatjuk a lapok hasábjain, hogy az elkövetkező hetek, hónapok elébe milyen aggodalmakkal nézhetünk a közéletmezőre illetőleg. Vállig tanakodnak illetékes körök azon, hogy miképpen lehetne elejét venni annak a kellemetlen és sanyard helyzetnek, hogy a publikum ne szenvedjen nélkülözést az élelmi szerekben. Vannak lapok, amelyek azt igazolják, hogy még a kiirtott erdők helyén is krumpilt, kukoricát kell rakni s minél nagyobb mennyiségben tenyészteni. Tessék minden talpalatnyi földet felhasználni a termelésre. Különösen nálunk Dunántul kell ezeket a dolgokat szem előtt tartani. Annál is inkább, mert vidékünk legmesszebb esik a harcok színterétől s így földünk nyugodtan mivelhető; nem kell attól tartanunk, hogy a már elvetett földet feldujja a harcosok ásója, vagy ágyuk gránátja stb.

Olvastam valahol azt is, hogy fent Galiciában vagy Bukovinában, vagy akárhol a csaták helyén legalább 2 évig nem lehet művelni a földeket, annyi bennük a töltény, a srappelszilánk, a bádóg konzerves doboz stb. hasonló tárgyak, amelyek a szántás-vetést akadályozzák. Nálunk ez mind nincsen; tessék tehát a nagy és kisgazdáknak mindenképpen azon lenni, hogy a Darányi Ignác politikája és elve, a *többtermelés* valóra váljék! Pláne ebben a súlyos nehéz időben kell rajta lenniök, hogy a lakosság szükségét ne szenvedjen semmiben! Szó sincs róla, hogy mi itt Sümegen, — pedig — csak kis helyen vagyunk csak — mégis mindig több terményt igényelünk, mint amennyit piacunkra hoznak.

Hányszor halljuk a gazdaasszonyok keserves felsóhajtását: »kerestem a piacon, de már nem volt; úgy zöldség, főzelék vagy gyümölcs, mint tejhaszon vagy baromfiféle majdnem mindig szűkös van piacunkon.

Most jön a tavasz, a vetés, rakás, ültetés, baromfitenyésztés stb. ideje, tehát a legösszelebbsen ajánljuk a gazdák figyelmébe az elkövetkező időszakot; és hogy szíveleljék meg a lapok írásait és használjanak fel minden darab földet a természetére! Ne legyen egy talpalatnyi hely sem üresen, parlagon és kihasználatlanul, — sőt — minden kis da-

rabka föld adja meg azt, amire nagy nagy szükségünk lesz; a mindennapi élethez szűkséges és hasznos terményeket!

Percig se gondolja senki sem, hogy: ahogyan máskor elég volt, úgy most is elég lesz amennyit produkáltunk! Szó sincs róla! Azon kell lenniök, hogy minél többet tudjunk mindenből felmutatni; nem kell hűsülni azon, hogy nem lehet értékesíteni, mert éppen most lesz az az idő, amikor minden eladásra kerülő termény jól elkel a különféle piacokon. Annál is inkább, mert ezekben a háborús időkben éppenséggel nem számíthatunk semmiféle behozatalra sem, tehát a magunk szükségleteit önmagunknak kell fedeznünk is. Azért hát különösen ezeken a békés, ellenségtől nem háborgatott vidékeken kell fokozott energiával és munkakedvvel a földeket, mezőket művelni s minden hasznos nélkülözhetetlen növényt megduplázott mennyiségben termeszteni.

Mégegyszer újból és újból hangsúlyozzuk, most a tavasz előtti időkben, hogy *használjanak fel minden talpalatnyi földet a gazdák, amire lehet!* Mert rettentés volna, ha a háborúval sújtott ország népének még az élelmiszerhiány miatt is szenvedniök kellene!

Lám a bécsi lapok nemgyőznek elég utasítást adni a lakosságnak, hogy mit szerezzen be, hogyan spóroljon. A bécsi kormányférfiak erősen számítanak a Magyarországból való gabonahozatalra. Tehát azon kell lenniök, hogy elsősorban is itt nálunk Magyarországon legyen a lakosság szükségletére elégséges gabonamennyiség beterejtve, aztán kell a szomszéd Ausztriának, — nem is szólva a hadseregéről, amely a legnagyobb quantumra tart igényt.

Azért szíveleljék meg a gazdák mindezeket és aszerint intézkedjenek. Mert csak úgy lehetünk erősek, kitartók ezekben a nehéz időkben, ha mindennapi élelem beszerzése nem kerül nagyobb aggodalomba s ha nem kell nélkülözniök az élet főköllékeit; az élelmiszereket.

Németh Böske.

Az elesettek családtagjainak illetménye.

Monarkiánk hadseregének, tengerészetének, mindkét honvédségének és a népfelkelésnek a háborúban elesett tisztjei és legénység-hátramaradt családtagjainak nyugellátásáról az 1887 évi törvényekkel rendelkezik. E törvény az 1891., 1896. és 1907. években további kiegészítést is nyert. A tényleges, tartalékos és népfelkelő tisztiek a rangosztályba nem sorolt katonai személyek családja, az elesett és elesett rendfokozatának megfelelően a következő nyugdíjban részesül:

I. és II. rangosztály 5400 K, tábornagy 5000 K, altábornagy 3500 K, vezérőrnagy 2500 K, ezredes 2000 K, alezredes 1500 K, őrnagy 1200 K, százados 1000 K, főhadnagy 900 K, hadnagy 750 K, XII. rangosztály 700 K.

Ha a férj a csatában esett el, úgy ez az illetmény még 50 százalékkal emelkedik. Rangosztályba nem sorolt havidíjasok özvegyeinek nyugdíját akként állapítják meg, hogy az elesett férj illetményeinek egyharmadát kapja az özvegy nyugellátmányul, az azonban évi 400 koronánál kisebb nem lehet.

Kiskorú gyermekek után azok 24 éves életkorának betöltéséig az özvegy nevelési járulékot kap és pedig minden gyermek után az özvegyi nyugdíj egyötöd részét, ez azonban egy-egy gyermek után 500 koronánál nem lehet több. — Ha az özvegynek több mint öt gyermeke van, úgy az összes gyermekek nevelési járuléka nem lehet magasabb, mint az özvegy teljes nyugdíja. Az özvegynek kö-

telessége — addig, míg a nevelési járulékot húzza — a gyermekek ellátásáról gondoskodni.

Oly árváknál, kiknek édesanyjuk is elhal, a nevelési járulékat árvajárulékká emeltetik föl, úgy hogy egy gyermeket a fél özvegyi nyugdíj illeti meg.

Legénységi állományu egyének özvegyei, ha férjük a harctéren elesett vagy a háború fátadalmi következtében elhalt, a következő ellátást kapják:

gyalogos özvegye kap évente 96 koronát, ővezető özvegye kap évente 144 koronát, tizedes özvegye kap évente 160 koronát, szakaszvezető özvegye kap évente 192 koronát,

őrmester özvegye kap évente 240 koronát.

Legénységi állományuak árvái (fiúknál a betöltött 16, leányoknál betöltött 14 éves éltkorig) évi 48 korona nevelési járulékot kapnak. Az özvegyi nyugdíj és az árvák nevelési járuléka összesen 540 koronánál több nem lehet.

Szülők nélküli teljes árvák évi 72 korona árvaságu járulékot kapnak, több árvánál azonban ez az összeg a 360 koronát meg nem haladhatja.

Legénységi egyének árvái, ha honi iskolákban tanulnak és megfelelő előmenetelt tanúsítanak, úgy részükre havonta külön kijáró 4, 5 esetleg 6 korona pótlék igényelhető. Ezt a havi pótlékokat 24 éves életkorig élvezhetik.

Az ellátási illetmények végleges megállapítását a honvédelmi minisztérium végzi, a kérvények tehát vagy közvetlenül oda, vagy ami még célszerűbb: az elesett vagy elhunyt illetékes zászlóalj parancsnokságának gazdasági hivatala útján nyújthatók be. Minden közigazgatási hatóság (község, előjáróság is) köteles ily kérelmeket illetékes helyre leendő továbbítás végett átvinni, vagy irástudatlanok ebbeli kérelmet jegyzőkönyvbe véve díjtalanul fölterjeszteni. A kérvények bélyegmentesek.

Küldjünk katonáinknak thermos-üvegeket, teát, konyakot, ilkört, csokoládét, caces-t.

Az adományokat köszönettel fogadja s a hadtápparancsnokságokhoz juttatja a honvédelmi minisztérium *Hadsegélyző Hivatala*, Budapest, IV. Váci utca 38.

H I R E K.

— Tóth Dezső dr. meghalt. A világháború városunknak ismét egy kiváló szőlőtjé ragadta el az élők sorából. Dr. Tóth Dezső csepregi járásorvos f. hó 2-án Sátoraljaújhelyen tifuszban meghalt. Mindenki ismerte, szerette és nagyrabecsülte az elköltözött, aki fiatal kora dacára máris igen szép karriert futott meg és kiváló tehetsége és szorgalma révén még fényes jövőnek nézhetett elébe. Dr. Tóth Dezső az első mozgósítás óta teljesített katonai szolgálatot és önfeláldozó magaviselétével megszerezte bajtársai és fellebbvalói nagyrabecsülését. Még a múlt év december havában könnyebb influenzából kifolyólag pár napig beteg volt s akkor otthagynia volna a katonaságot, de ő tovább akart dolgozni s azt írta hozzátartozóinak, hogy nem is jön haza a háború végéig. Január 24-én írta édesanyjának, hogy nagyfokú lázzal a tábori kórházban fekszik és már másnap a sátoraljai barakkórházból táviratilag értesítették, hogy fia súlyos beteg. Itt szenvedte a hős fiatal orvos febr. 2-ig, aki a legutóbbi napokban lépett elő ezredorvossá, amikor a halál megváltotta szenvedésétől. Pályó hó 4-én temették el nagy katonai pompával, tisztli bajtársai közé városunknak

Berson

Summisarók
a legjobb

ezt a legujabb hős halottját, akinek nemes emlékét a város örökké érezni fogja.

— **Hajós István Szibériában.** Hajós István, mint már lapunk egyik számában említettük, az oroszok hadifogságában, Krasnojarszk városban van. Innen írta az alábbi két levelet: egyiket *Somlyai Ambrus* káplánnak, másikat pedig *Gellért Mór* tanítóknak, melyet eredeti német szövegükben közlünk:

Lieber Ambrus!

Ich bin gesund. Bettensz für mich. Gellért szöll mir sikken telegrafis zechcih (60) Kronen.

Schreiben szó meinen Eltern und in in Somlójenő auch, das ich bin gesund.

Horvát Mihály úrnak is dass sollen betten für mich auch. Alles Grösse Pista.

Kedves Ambrus!

Egészséges vagyok. Imádkozzál éretlem. Gellért küldjön táviratilag 60 koronát.

Írjal szüleimnek és Somlójenőre is, hogy egészséges vagyok.

Horvát Mihály úrnak is, hogy imádkozzon érettem. Sok üdvözlöt Pista.

Lieber Fetter!

Ich bin gesund. Sei so kut, und (sürgönyileg) telegrafis sikke mir zechcih (60) Kronen Gell bestimt varte ich Alle Grösse Pista.

Kedves öregem!

Egészséges vagyok. Légy oly szives és küld táviratilag 60 koronát. Pénzt biztosan várom. Sok üdvözlöt Pista.

Szegény Hajósnak orosz fogollyá kellett lennie, hogy németül tanuljon.

— **Városi pénztárosunk felmentése.**

Akik városunk vezetésének ügyét szívükön viselik, nagy örömmel értesültek arról, hogy Bricht Viktort, városi pénztárosunkat a katonai szolgálat alól felmentették. Az alatt a három-négy év alatt, mióta Bricht Viktor a város dolgainak vezetésében részt vesz, igazán nélkülözhetetlen erejévé lett a város vezetőségének. Városunk konszolidált gazdasági helyzete, amely a súlyos háborús viszonyok között is szilárdan áll, továbbá az a példás rend, mely a város gazdasági ügyeinek vitelében minden hasonló városnak mintául szolgálhat, igen nagy érdeme Bricht Viktor-nak, aki szorosabb ügykörén kívül is számos irányban teljesít a városháza igen fontos szolgálatokat. Ezer okból jogosult tehát az öröm felmentése felett.

— **A katonaság dolga.** Sikertől odáig vinni a dolgot, hogy a községi gyűlés már a múlt vasárnap tárgyalta a kereskedők és iparosok kérvényét a katonaság ügyében. De odáig már nem sikerült jutni, hogy a képviselőtestület meg lehetett volna győződteni arról, mennyire kötelességük volna mindent megtenniük, hogy az iparosok és kereskedők kérelme teljesüljön. Benne van az előjárásági gyűlés jegyzőkönyvében az a megjegyzés, hogy az előjárásági ügyben mindent megtett, a mi tőle telt, — de arra nincsen semmi adat a jegyzőkönyvben, hogy mi az a minden. Azt határozta az előjárásági is, meg a képviselő testület is, hogy ők nem tesznek lépéseket a katonaság dolgában, de ha ideküld a hadvezetőség katonákat, hát ők szívesen látják. Szép. Az iparosok és kereskedők már most csak az indoklásra volnaok kíváncsiak, miért nem tesz lépéseket a községi előjárásági, amely elvégre az ő érdekeiknek is védője kellene, hogy legyen. Ám jobban teszik iparosaink és kereskedőink, ha kíváncsiság helyett cselekszenek maguk és nem várják a kezdeményezést olyan helyről, ahol az ő érdekeik iránti érzék hiányzik. Arról legalább biztosak lehetnek már, hogy az általuk esetleg kieszközölendő katonaságot a város előjárásági szívesen fogja látni.

— **Községi gyűlés.** A január hó 31-én tartott községi gyűlés lefolyásáról a következő jelentést kaptuk: Két illetőségi kérvényt a gyűlés elutasított. A hadi szolgáltatásokért járó megítéletek megállapítására kiküldendő bizottságba a gyűlés Malomsoky János jegyzőt küldötte ki és Kiss Antal, Eitner Jenő

és Márkus Ignác tagokat választotta meg. Szabó Frigyes kérelmét a gyűlés elutasította, óvadékát továbbra is visszatartja, mert a vilamos mű létesítését a város nem adta fel, csak a háború tartamára felfüggesztette. Steiner Ignác telepedési díját 20 Kra szállítja le a gyűlés. Scharf Gyula helypénzbérlet kártalanítási kérelme elutasítva. Cselédosztóndíj kamatait Tóth Sándor (Vendel János főerdész kocsis) és Nyiró Anna kapták meg. Italmérők kérelmének elintézését attól tette függővé a képviselőtestület, hogyan dönti el a községi italadó leszállítása iránti kérelmét a pénzügyminiszter, amennyiben a községi engedélyt kap, annyiban részesíti a községi is engedélyben a kocsmárosokat. Pápa-sümegei vasúthoz való hozzájárulást és hadi kölcsön jegyzést a vármegye jóváhagyta.

— **Meghívó.** A Jótékony Nőegyesület évi rendes közgyűlése f. hó 10-én délután 2 órakor lesz a realiskola emeletén, erre az elnök a tagokat tisztelettel meg hívja. Dr. Kellemen Károlyné.

— **Megtartják júniusban az országgyűlési képviselőválasztást.** Illetékes helyeken közölték lapunk tudósítójával, hogy folyó év júniusában az országgyűlési képviselőválasztásokat a kormány minden körülmények között megtartja. Semmi ok nincs ugyanis arra, hogy az alkotmánynak erre vonatkozó rendelkezési hatályon kívül helyeztessenek. A kormánynak azonban az a határozott célja, hogy a súlyos időkben párt-harcok ne dűljanak az országban, s ezért a június végén kiirandó választásokat úgy ejtik meg, hogy mindenütt csak egyetlen egy jelölt lesz: minden körülmények a jelenlegi képviselője, akit egyhangulag, lehetőleg közfelkiáltással fognak megválasztani. Ha pedig valamelyik körületben bármi okból nem lehetne a régi képviselőt újra választani, ott az uralmon levő párt jelöltjét fogják egyhangulag megválasztani. Az új mandátumok érvénye csak a háború végéig fog szólni, s a normális idők helyreállításával új, végleges érvényű képviselőválasztást tartanak.

— **Adakozás.** A kórházi sebesültjeinknek meleg alsó ruhára Geiger Jánosné 5 koronát adott. — Dr. Kellemen Károlyné.

— **Az államsegélyesek ellenőrzése.** Sok panasz hangzik, hogy az államsegélyes katonacsapadók tagjai elkerülik a kintlévő munkát. Nálunk is megfigyelik ezt. Ujabbban az a terv, hogy kinyomozzák, mennyi volt a hadbavonult legmagasabb keresete s ennél több segélyt a család sem élvezhet. A leujabbbb kifizetésnél egy nyomtatványt is kapnak, mely figyelmezteti őket a közelgő tavaszi munkára. Ha a hatóság észre veszi, hogy bármelyik is nem akar dolgozni, attól megvonja a segélyt, mert dologtalanok nem érdemlik meg hogy közvagyonban részesüljenek.

— **Kérelem a Mávhöz.** Kevés oly család van, amelynek hozzátartozója ne volna katoná. És ugyebár a katonák közt már sok olyan van, aki sebesülten látta viszont a házat vagy a szövetégesek honát. És az is igaz és természetes, hogy az anya repülni szeretne beteg fiához, hogy megfürösse könnyeiben. Csakhogy könnyű a gazdag anyának, azt elröpi a pénz hatalma. De mit te, egyen a szegény, kinek alig van pár fillérje. Pedig az is szeretné látni szeretett hős fiát. Bizony legtöbb esetben nem repülhet el hozzá, mert nincs — pénze. A kassa-oderbergi és a Déli vasút úgy igyekezett megoldani ezt a kérdést, hogy a sebesültek hozzátartozóinak félárú jegyet ad. Ez mindenesetre szép és nemes cselekedet. Az a kérdés nem tehát né-e meg ugyanezt a Máv is? Minden okunk megvan azt hinni, hogy a nagylelkűségekben a Máv sem marad hátra és mielőbb módot nyújt a sebesültek hozzátartozóinak, hogy a Máv vonalakon is fölkereshessék sebesültjeiket.

— „Kerek ez a zsemlye, nem fér a zsebembe” — énekelték a boldog régi korban, amikor még akkora volt a zsemlye, hogy nem fért bele a zsebbe, Bezzeg, bele fér most — nem egy, hanem egy egész

tucat is belőle. Ha az idézett nót szerzője most élne, sohasem született volna meg ez a kedves népdalunk. A mai napok zsemlyéje ugyanis akkorára zsugorodott össze, hogy ma-holnap nem is látjuk a zsemlyét, csak a négy fillért, amit érte adunk. És még a pesti pékek fel akarják emelni az árát — ennek a zsemlyének. Ha még azt mondanák, hogy azért akarják emelni az árát, hogy nagyobbra süthessék, mert maguk is restellik, hogy milyen kicsi, — még valahogy megértenék a dolgot, de így sehogy se tudjuk összeegyeztetni a drágítási igyekezetet a józan ésszel. Annyi bizonyos, hogy sok furcsaságot csinált ez a háború. A többek közt produkált óriási gabonárákat és törpe zsemlyéket. És mindkettőnek a belépti díját nekünk kell megfizetni.

— **Mulatság a harctéren.** Az orosz harctérről küldte egy katona-ismersőnk a következő meghívót:

MEGHÍVÓ

a m. kir. 20. honvédegyalozred, az ezzel együtt működő X-ik porosz hadosztály és a szemközti álló kaukázusi orosz ezredekkel közösen rendezett állandó jellegű.

PARSANI MULATSÁGRA.

Műsor:

1. Hajnali ábránd, ekrazitos bombákkal.
2. Reggel ötör gépfegyver-keringő.
3. Tábortüzeresség granát és srappel zápora mindkét részről egész nap.
4. Rohampolka farkasvermeken és tuskésdrót akadályokon keresztül golyózáporban, melyhez a zenét a nehéz tarackok szolgáltatják.
5. Kézibombavetés és szuronyharc.
6. Új állásfoglalás nyakig érő sárban.
7. Esti tűzijáték orosz granátok által felgyújtott falvak kivilágításánál, világító bombák, fényszórók és rakétákkal, amihez a zenét a kézi fegyverek szolgáltatják.
8. Tuskés drótakadályonó-verseny és farkasveremelés reggelig. Reggel előlről. Esetleges műsorváltozást fentart magának a rendezőség. A mulatság kedvezőtlen időjárás esetén is megtartatik. Minél számosabb látogatást kér az otthonmaradt untaglichok és maródiak felsegélyezésére a rendezőség. Urak csukaszürkében, hölgyek vörös keresztel keresztel kérelnék megjelenni. Előadás alatt az ajtók és a patronátskák nyitva vannak.

Felelős szerkesztő: Gellért Samu dr.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Gulliver

A prima
kaucsuk
cipősarok
kaucsuk sarkok
királya

A SÜMEGI NÉPBANK

1915 február hó 20-án délelőtt 10 órakor tartja az intézet házában XLII. évi rendes közgyűlést, melyre a t. c. részvényeseket* az igazgatóság. tisztelettel meghívja

TÁRGYSOROZAT:

- 1) Közgyűlést vezető elnök választása.
- 2) A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kiküldése.
- 3) Az igazgatóság jelentése.
- 4) A felügyelőbizottság jelentése.

- 5) Az igazgatóság javaslata a nyereség felosztása és határozathozatal az igazgatóság és felügyelőbizottság felmentvényének megadása iránt.
- 6) Netáni indítványunk tárgyalása, melyek az igazgatósághoz f. évi február 12-ig beérkeznek.

* Jegyzet. A közgyűlésen szavazati joggal csakis azon részvényesek, vagy ezen részvényesek meghatalmazással igazolt helyettesei bírnak, akik a nevékre átírt részvényeket a közgyűlés előtt elismervény ellenében, az intézet pénztárándj letétele helyébe helyezték.

Az eredeti üzletkimutatás és mérleg az intézet helyiségében a hivatalos órák alatt a t. részvényesek által betekinthező.

TARTOZIK.

Mérleg-számla 1914. december 31-én.

KÖVETEL.

Főkönyvel lapszám	V a g y o n	korona	fillér	Főkönyvel lapszám	T e h e r	korona	fillér
91	Pénzkészlet	16168	16	1	Részvénytőke	360000	—
133	Giró számlán O. M. B nál.	4119	88	2	Tartalékalap	42000	—
134	M. kir. postatakarékpénztár	55129	43	3	Veszteség alap	5000	—
18	Értékpapírok	130989	20	51	Hetibetét kamat tartalék	10042	21
	árfolyam különbözet	2737	20	31	Kincstár:		
118	Ingyatlanok:				kifizetetlen adókért	2688	48
	banképület	104022	78	122	Betétek	956125	29
	egyéb ingatlanok	3388	58	97, 109, 124, 112	Hetibetétek	45419	50
		107411	36	130	Viszleszámit. lás	248729	65
	leírás	3311	36	113	Lombard kölcsön O. M. B nál	52000	—
19	Irodai berendezés	3470	—	102	Óvadékok	40814	—
	leírás	470	—	108	Folyószámla hitelezők	70821	71
135	Váltó	1137572	01	128	Elszámolatlan postai érkezések	1379	—
137	Jelzálog kötvények	321049	60	107	Átmenő kamatok	15174	50
94	Kezeselt kötvények	9213	74	138	Hadikölcsön	168202	50
	Hetibetét kötvények:			120	Fel nem vett osztalék	883	—
98	X csoport	4700	—		Nyereség	27081	75
111	XI.	2100	—				
126	XII.	2840	—				
108	Folyószámla kölcsönök	204622	56				
95	Hátralékos óvás költségek	99	20				
70	Letétek	40814	—				
86	Hátralékos kamatok	9830	47				
127	Tűzbiztosítási díjak	2750	54				
		2046361	59			2046361	59

TARTOZIK.

Eredmény-számla 1914 dec. 31-én.

KÖVETEL.

Főkönyvel lapszám	V e s z t e s é g	korona	fillér	Főkönyvel lapszám	N y e r e s é g	korona	fillér
24	Különféle adók és illetékek számlája:			123	Váltó kamat számlától	91115	17
	adó	11209	56	129	Jelzálog	22758	28
53	illeték	35	35	136	Költség	788	01
54	Betétkamatadó számla	5008	83	106	Hetibetét kötvény kamat számlától	1151	30
47	Hetibetét kamat adó számla	303	38	131	Folyószámla kamat	7867	39
114	Folyószámla kamat adó számla	218	32	66	Értékpapír kamat	5122	78
99	Betét kamat	50078	54	96	Jutalék	14064	63
50	Hetibetét kamat	3033	82	55	Házbér	3040	—
181	Folyószámla kamat	2183	16	45	Részvényátírási díj	10	—
100	Üzleti költségek	3387	54				
110	Házkarbantartási költség	200	40				
103	Nyugdíjbiztosítási költség	341	48				
101	Fizetések	17800	—				
33	Perköltségek	1895	66				
132	Viszleszámitolási kamat	16514	80				
25	Adományok	129	23				
82	Takarékbiztosítási díj	5	18				
84	Árfolyam különbözet	2737	20				
85	Leírások:						
	Ingatlanból	3311	36				
	Felszerelésből	470	—				
		3781	36				
	Megtérült f. évben	28	—				
	Nyereség	27081	75				
		145917	56			145917	56

Sümege, 1914 december 31-én.

Márkus Ignác s. k.
pénztárnok.

Scholtz Károly s. k.
igazgató.

Dr. Havas Béla s. k.
aligazgató.

Dr. Biró József s. k.
ig. tag.

Kovács Izidor s. k.
ig. tag.

Linter Gyula s. k.
ig. tag.

Mártincsevics István s. k.
ig. tag.

Sólyomy Tivadar s. k.
ig. tag.

Megvizsgáltuk s helyesnek találtuk. — Sümege, 1915 január 25.

Scholtz Károly s. k.

Erekly István s. k.

Nagy Kálmán s. k.